

รายการประกอบแผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามที่ได้จำแนกประเภททำยกภูกระทวง
ให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดพิษณุโลก

พ.ศ. ๒๕๕๕

การใช้ประโยชน์ที่ดินให้เป็นไปตามแผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามที่ได้จำแนกประเภท
ทำยกภูกระทวง ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๗ คือ

๑. ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๑.๑ ถึงหมายเลข ๑.๑๕ ที่กำหนดไว้เป็นสีชมพู ให้เป็นที่ดิน
ประเภทชุมชน มีรายการดังต่อไปนี้

๑.๑ ด้านเหนือ จดเส้นขนานระยะ ๑,๗๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๑๑๔๓

ด้านตะวันออก จดเส้นขนานระยะ ๔๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๑๒๓๗ และเส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๔๓ ปากใต้ ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจาก
ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๔๓ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๓๗ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้
ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๔๓ เป็นระยะ ๔๐๐ เมตร

ด้านใต้ จดเส้นขนานระยะ ๕๕๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๑๑๔๓

ด้านตะวันตก จดเส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๔๓ ปากใต้
และปากเหนือ ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๔๓ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๑๒๓๗ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือและทิศตะวันตกเฉียงใต้ตามแนวทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๑๑๔๓ เป็นระยะ ๒,๓๕๐ เมตร

๑.๒ ด้านเหนือ จดเส้นตรงที่ลากจากเขตเทศบาลตำบลนครไทย หลักเขตที่ ๑
ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ จนบรรจบกับแม่น้ำแควน้อย ฝั่งตะวันตก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๒๐๑๓ ตัดกับแม่น้ำแควน้อย ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตามแนวแม่น้ำแควน้อย
เป็นระยะ ๔,๐๒๐ เมตร

ด้านตะวันออก จดแม่น้ำแควน้อย ฝั่งตะวันตก

ด้านใต้ จดแม่น้ำแควน้อย ฝั่งเหนือ

ด้านตะวันตก จดเส้นตรงที่ลากจากเขตเทศบาลตำบลนครไทย หลักเขตที่ ๕
ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ จนบรรจบกับเขตเทศบาลตำบลนครไทย หลักเขตที่ ๖ บริเวณศูนย์กลาง
ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๔๓ ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๔๓ บรรจบกับ
ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑๓ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๔๓
เป็นระยะ ๓,๖๘๐ เมตร และเส้นตรงที่ลากจากเขตเทศบาลตำบลนครไทย หลักเขตที่ ๖ ไปทาง
ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ จนบรรจบกับเขตเทศบาลตำบลนครไทย หลักเขตที่ ๑

๒,๘๕๐ เมตร ไปทางทิศตะวันตกและทิศตะวันตกเฉียงเหนือตามแนวซอยวัดพรหมพิราม จนบรรจบกับ
แม่น้ำน่าน ฝั่งตะวันออก

ด้านตะวันตก จดแม่น้ำน่าน ฝั่งตะวันออก

๑.๕ ด้านเหนือ จดเส้นขนานระยะ ๕๐๐ เมตร กับศูนย์กลางถนนวัดโบสถ์ -
หอกลอง เส้นขนานระยะ ๕๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๙๖ และเส้นตรง
ที่ลากจากเส้นขนานระยะ ๕๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๙๖ ไปทาง
ทิศตะวันออกเฉียงใต้ จนบรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๒๐ พากตะวันตก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจาก
ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๒๐ ตัดกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ
ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๒๐ เป็นระยะ ๒,๓๐๐ เมตร

ด้านตะวันออก จดเส้นตรงที่ลากจากจุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๑๒๒๐ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ
ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๒๐ เป็นระยะ ๒,๓๐๐ เมตร ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้
จนบรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ พากตะวันออก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๑๑ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๒๐ ไปทางทิศใต้และทิศตะวันออกเฉียงใต้
ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ เป็นระยะ ๒,๔๖๐ เมตร

ด้านใต้ จดเส้นตรงที่ลากจากจุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑
บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๒๐ ไปทางทิศใต้และทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามแนวทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๑๑ เป็นระยะ ๒,๔๖๐ เมตร ไปทางทิศตะวันตก จนบรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘๖
พากตะวันออก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘๖ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๑๑ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘๖ เป็นระยะ
๓,๙๓๐ เมตร

ด้านตะวันตก จดเส้นตรงที่ลากจากจุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๑๐๘๖ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ตามแนว
ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘๖ เป็นระยะ ๓,๙๓๐ เมตร ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ จนบรรจบกับ
เส้นขนานระยะ ๕๐๐ เมตร กับศูนย์กลางถนนวัดโบสถ์ - หอกลอง

๑.๖ ด้านเหนือ จดเส้นขนานระยะ ๗๕๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๑๒

ด้านตะวันออก จดเส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ พากเหนือ
และพากใต้ ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากถนนทรัพย์ไพรวัลย์ - วัดลานหญ้า บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒
ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ เป็นระยะ ๘๓๐ เมตร

ด้านใต้ จดเส้นขนานระยะ ๔๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๑๒

ด้านตะวันตก จดเส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ ปากใต้ และปากเหนือ ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากถนนทรัพย์สินไพรวัลย์ - วัดลานหญ้า บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ เป็นระยะ ๑,๑๐๐ เมตร

๑.๗ ด้านเหนือ จดเส้นขนานระยะ ๑,๐๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ (ตอนเลี้ยงเมือง)

ด้านตะวันออก จดเส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ ปากใต้ ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ (ตอนเลี้ยงเมือง) บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ เป็นระยะ ๑,๐๐๐ เมตร ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ บรรจบกับคลองร่องไผ่โทน ฝั่งตะวันออก ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ และทิศใต้ตามแนวคลองร่องไผ่โทน จนบรรจบกับเส้นขนานระยะ ๕๐๐ เมตร กับศูนย์กลางถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ และเส้นขนานระยะ ๕๐๐ เมตร กับศูนย์กลางถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ

ด้านใต้ จดแม่น้ำวังทอง ฝั่งเหนือและฝั่งตะวันตก เส้นขนานระยะ ๕๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงท้องถิ่น พล. ๓๐๐๑ เส้นขนานระยะ ๑,๐๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ (ตอนเลี้ยงเมือง) เส้นตรงที่ลากจากแม่น้ำนาน ฝั่งตะวันตก ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ จนบรรจบกับเส้นขนานระยะ ๑,๐๐๐ เมตร กับกึ่งกลางคลองส่งน้ำสาย ๑๑ ฝั่งขวา เส้นขนานระยะ ๑,๐๐๐ เมตร กับกึ่งกลางคลองส่งน้ำสาย ๑๑ ฝั่งขวา และคลองระบายน้ำ ฝั่งเหนือ

ด้านตะวันตก จดเส้นขนานระยะ ๒,๐๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๗ คลองชอย ๑๗ ฝั่งขวา ฝั่งใต้ คลองส่งน้ำสายใหญ่ฝั่งขวา ฝั่งเหนือ และเส้นขนานระยะ ๑,๐๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ (ตอนเลี้ยงเมือง)

๑.๘ ด้านเหนือ จดเส้นตรงที่ลากจากจุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ เป็นระยะ ๓,๐๔๐ เมตร ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ จนบรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ ปากเหนือ ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ เป็นระยะ ๒,๑๕๐ เมตร

ด้านตะวันออก จดเส้นตรงที่ลากจากจุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ เป็นระยะ ๒,๑๕๐ เมตร ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ จนบรรจบกับแม่น้ำวังทอง ฝั่งเหนือ และแม่น้ำวังทอง ฝั่งเหนือและฝั่งตะวันตก

ด้านใต้ จดแม่น้ำวังทอง ฝั่งเหนือ

ด้านตะวันตก จดเส้นตรงที่ลากจากจุดซึ่งอยู่ห่างจากแม่น้ำวังทอง ตัดกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ตามแนวแม่น้ำวังทอง เป็นระยะ ๖,๙๙๐ เมตร ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ จนบรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ ฟากใต้ ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ เป็นระยะ ๓,๐๔๐ เมตร

๑.๙ ด้านเหนือ จดแม่น้ำยม ฝั่งใต้และฝั่งตะวันออก

ด้านตะวันออก จดคลองตะโม้ ฝั่งตะวันตก

ด้านใต้ จดเส้นตรงที่ลากจากจุดซึ่งอยู่ห่างจากคลองตะโม้ บรรจบกับแม่น้ำยม ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้และทิศตะวันตกเฉียงใต้ เป็นระยะ ๔,๕๒๐ เมตร ไปทางทิศตะวันตก บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๘๑ ฟากตะวันออก และเส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๘๑ ฟากตะวันตก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๘๑ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๖๕ ไปทางทิศใต้ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๘๑ เป็นระยะ ๑,๑๔๐ เมตร

ด้านตะวันตก จดเส้นขนานระยะ ๑,๐๕๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๘๑ และเส้นขนานระยะ ๑,๐๕๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๖๕

๑.๑๐ ด้านเหนือ จดเส้นตรงที่ลากจากจุดซึ่งอยู่ห่างจากแม่น้ำน่าน บรรจบกับเขตเทศบาลตำบลบ้านใหม่ หลักเขตที่ ๑ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือตามแนวแม่น้ำน่าน เป็นระยะ ๑,๑๐๐ เมตร ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ จนบรรจบกับเส้นขนานระยะ ๙๕๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๖๓

ด้านตะวันออก จดเส้นขนานระยะ ๙๕๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๖๓

ด้านใต้ จดเส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๖๓ ฟากตะวันออก และฟากตะวันตก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากแนวเขตเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ระหว่างหลักเขตที่ ๕ และหลักเขตที่ ๖ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๖๓ เป็นระยะ ๗๕๐ เมตร

ด้านตะวันตก จดแม่น้ำน่าน ฝั่งตะวันออก

๑.๑๑ ด้านเหนือ จดเส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๘๑ ฟากตะวันตก และฟากตะวันออก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากแนวเขตเทศบาลตำบลปลักแรด ระหว่างหลักเขตที่ ๑ และหลักเขตที่ ๒ ไปทางทิศเหนือตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๘๑ เป็นระยะ ๑,๓๘๐ เมตร

ด้านตะวันออก จดเส้นขนานระยะ ๗๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๘๑ และเส้นตรงที่ลากต่อจากเส้นขนานระยะ ๗๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๘๑ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ จนบรรจบกับเขตเทศบาลตำบลปลักแรด หลักเขตที่ ๓

ด้านใต้ จดเส้นตรงที่ลากจากเขตเทศบาลตำบลปลักแรด หลักเขตที่ ๓ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือตามแนวเขตเทศบาลตำบลปลักแรด จนบรรจบกับเขตเทศบาลตำบลปลักแรด หลักเขตที่ ๔

ด้านตะวันตก จดเส้นตรงที่ลากจากเขตเทศบาลตำบลปลักแรด หลักเขตที่ ๔ ไปทางทิศเหนือตามแนวเขตเทศบาลตำบลปลักแรด บรรจบกับเขตเทศบาลตำบลปลักแรด หลักเขตที่ ๑ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตามแนวเขตเทศบาลตำบลปลักแรด เป็นระยะ ๑,๐๓๐ เมตร จนบรรจบกับเส้นขนานระยะ ๕๐๐ เมตร กับศูนย์กึ่งกลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๘๑ และเส้นขนานระยะ ๕๐๐ เมตร กับศูนย์กึ่งกลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๘๑

๑.๑๒ ด้านเหนือ จดเส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ พากตะวันตก และพากตะวันออก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๙๕ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ ไปทางทิศใต้ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ เป็นระยะ ๔,๙๓๕ เมตร

ด้านตะวันออก จดเส้นขนานระยะ ๓๐๐ เมตร กับศูนย์กึ่งกลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑

ด้านใต้ จดเส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ พากตะวันออก และพากตะวันตก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๙๕ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ ไปทางทิศใต้ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ เป็นระยะ ๕,๗๓๕ เมตร

ด้านตะวันตก จดเส้นขนานระยะ ๓๐๐ เมตร กับศูนย์กึ่งกลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑

๑.๑๓ ด้านเหนือ จดเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างตำบลเนินกุ่มกับตำบลนครป่าหมาก และเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างตำบลวัดตายมกับตำบลนครป่าหมาก

ด้านตะวันออก จดเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างอำเภอบางกระทุ่มกับอำเภอวังทอง

ด้านใต้ จดแนวเขตผังเมืองรวมด้านใต้ ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างจังหวัดพิษณุโลกกับจังหวัดพิจิตร

ด้านตะวันตก จดเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างตำบลเนินกุ่มกับตำบลไผ่ล้อม และเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างตำบลเนินกุ่มกับตำบลนครป่าหมาก

๑.๑๔ ด้านเหนือ จดเส้นขนานระยะ ๒๐๐ เมตร กับศูนย์กึ่งกลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๔ (ตอนเลี้ยงเมือง) และเส้นขนานระยะ ๕๙๐ เมตร กับศูนย์กึ่งกลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๔

ด้านตะวันออก จดเส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๔ พากเหนือ และพากใต้ ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๔ (ตอนเลี้ยงเมือง) บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๔ ไปทางทิศตะวันออกตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๔ เป็นระยะ ๑,๑๙๕ เมตร

ด้านใต้ จดเส้นขนานระยะ ๒๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๔ และเส้นตรงที่ลากจากเขตเทศบาลตำบลบางกระพุ่ม หลักเขตที่ ๒ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ตามแนวเขตเทศบาลตำบลบางกระพุ่ม จนบรรจบกับเขตเทศบาลตำบลบางกระพุ่ม หลักเขตที่ ๓

ด้านตะวันตก จดเส้นตรงที่ลากจากเขตเทศบาลตำบลบางกระพุ่ม หลักเขตที่ ๓ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ บรรจบกับเขตเทศบาลตำบลบางกระพุ่ม หลักเขตที่ ๔ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ จนบรรจบกับเส้นขนานระยะ ๒๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๔ (ตอนเลี้ยงเมือง)

๑.๑๕ ด้านเหนือ จดเส้นขนานระยะ ๑,๓๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๕

ด้านตะวันออก จดเส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๕ ฟากเหนือ และฟากใต้ ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๙๕ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๕ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือและทิศตะวันออกตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๕ เป็นระยะ ๒,๗๐๐ เมตร

ด้านใต้ จดเส้นขนานระยะ ๑,๑๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๕

ด้านตะวันตก จดเส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๕ ฟากใต้ และฟากเหนือ ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๙๕ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๕ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๕ เป็นระยะ ๓,๐๐๐ เมตร

๒. ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๒ ที่กำหนดไว้เป็นสีม่วง ให้เป็นที่ดินประเภทอุตสาหกรรมและคลังสินค้า คือ

ด้านเหนือ จดเส้นขนานระยะ ๓๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงชนบท พล. ๔๐๐๓

ด้านตะวันออก จดเส้นขนานระยะ ๓๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงชนบท พล. ๔๐๐๓

ด้านใต้ จดเส้นตั้งฉากกับทางหลวงชนบท พล. ๔๐๐๓ ฟากตะวันตก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงชนบท พล. ๔๐๐๓ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ (ตอนเลี้ยงเมือง) ไปทางทิศเหนือตามแนวทางหลวงชนบท พล. ๔๐๐๓ เป็นระยะ ๑,๙๕๐ เมตร

ด้านตะวันตก จดเส้นตรงที่ลากต่อจากเส้นตั้งฉากกับทางหลวงชนบท พล. ๔๐๐๓ ฟากตะวันตก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงชนบท พล. ๔๐๐๓ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ (ตอนเลี้ยงเมือง) ไปทางทิศเหนือตามแนวทางหลวงชนบท พล. ๔๐๐๓ เป็นระยะ ๑,๙๕๐ เมตร ไปทางทิศเหนือ จนบรรจบกับเส้นขนานระยะ ๓๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงชนบท พล. ๔๐๐๓

๓. ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๓.๑ ถึงหมายเลข ๓.๒๗ ที่กำหนดไว้เป็นสีเขียว ให้เป็นที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม มีรายการดังต่อไปนี้

๓.๑ ด้านเหนือ จดแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าน้ำภาคและป่าลำแควน้อย ฝั่งซ้าย

ด้านตะวันออก จดแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าน้ำภาคและป่าลำแควน้อย ฝั่งซ้าย และแนวเขตอุทยานแห่งชาติ ป่าแดงและป่าชาติตระการ

ด้านใต้ จดแนวเขตอุทยานแห่งชาติ ป่าแดงและป่าชาติตระการ

ด้านตะวันตก จดแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าน้ำภาคและป่าลำแควน้อย ฝั่งซ้าย และแนวเขตอุทยานแห่งชาติ ป่าแดงและป่าชาติตระการ

๓.๒ ด้านเหนือ จดแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าน้ำภาคน้อย

ด้านตะวันออก จดแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าน้ำภาคและป่าลำแควน้อย ฝั่งซ้าย และแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าแดงและป่าชาติตระการ

ด้านใต้ จดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๔๓ ฟากเหนือ แนวเขตปฏิรูปที่ดิน ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าดงตีนตก และแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าสวนเมี่ยง

ด้านตะวันตก จดแนวเขตปฏิรูปที่ดิน ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าดงตีนตก และแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าน้ำภาคน้อย

ทั้งนี้ ยกเว้นบริเวณหมายเลข ๑.๑ ที่กำหนดไว้เป็นสีชมพู

๓.๓ ด้านเหนือ จดแนวเขตอุทยานแห่งชาติ ป่าแดงและป่าชาติตระการ แนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าแดงและป่าชาติตระการ และแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเนินเพิ่ม

ด้านตะวันออก จดแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเนินเพิ่ม

ด้านใต้ จดแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเนินเพิ่ม

ด้านตะวันตก จดแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเขากระยาง แนวเขตปฏิรูปที่ดิน ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าดงตีนตก และแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าดงตีนตก

ทั้งนี้ ยกเว้นบริเวณหมายเลข ๑.๒ ที่กำหนดไว้เป็นสีชมพู

๓.๔ ด้านเหนือ จดแนวเขตผังเมืองรวมด้านเหนือ ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตการปกครอง ระหว่างจังหวัดพิษณุโลกกับจังหวัดอุตรดิตถ์

ด้านตะวันออก จดแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าสองฝั่งลำน้ำแควน้อย แนวเขตปฏิรูปที่ดิน บริเวณหมายเลข ๕.๗ ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าสองฝั่งลำน้ำแควน้อย และทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๑๒๙๖ ฟากตะวันตก

ด้านใต้ จดเส้นขนานระยะ ๕๐๐ เมตร กับศูนย์กึ่งกลางทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๑๒๙๖

ด้านตะวันตก จดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ ปากตะวันออก
 ทั้งนี้ ยกเว้นบริเวณหมายเลข ๕.๕ ที่กำหนดไว้เป็นสีเขียวมีกรอบและเส้นทแยง
 สีนํ้าตาล

๓.๕ ด้านเหนือ จดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ ปากใต้ และแนวเขต
 ผังเมืองรวมด้านเหนือ ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างจังหวัดพิษณุโลกกับจังหวัดอุตรดิตถ์
 และบึงปลาเนา

ด้านตะวันออก จดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ ปากตะวันตก

ด้านใต้ จดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๐๙ ปากเหนือ และเส้นตรง

ที่ลากจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๐๙ ปากตะวันตก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดิน
 หมายเลข ๑๓๐๙ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ
 ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๐๙ เป็นระยะ ๖,๑๘๐ เมตร ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้
 บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ ปากตะวันออก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดิน
 หมายเลข ๑๓๐๙ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ
 ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ เป็นระยะ ๔,๔๑๐ เมตร ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕
 ปากตะวันตก และเส้นตรงที่ลากจากเขตเทศบาลตำบลวังซ้อง หลักเขตที่ ๑ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้
 จนบรรจบกับเขตเทศบาลตำบลวังซ้อง หลักเขตที่ ๔

ด้านตะวันตก จดแม่น้ำน่าน ผังตะวันออก

๓.๖ ด้านเหนือ จดแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าสองฝั่งลำน้ำแควน้อย

ด้านตะวันออก จดแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าสองฝั่งลำน้ำแควน้อย แนวเขต
 ปฎิรูปที่ดิน ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าสองฝั่งลำน้ำแควน้อย บริเวณหมายเลข ๕.๙ และบริเวณหมายเลข ๕.๑๑
 และแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าลุ่มน้ำวังทองฝั่งขวา

ด้านใต้ จดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ ปากเหนือ และเส้นตรง

ลากจากจุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒
 ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ เป็นระยะ ๒,๑๙๐ เมตร
 ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ ปากเหนือ ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจาก
 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ
 ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ เป็นระยะ ๓,๐๔๐ เมตร และเส้นขนานระยะ ๑,๐๐๐ เมตร
 กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ (ตอนเลี้ยงเมือง)

ด้านตะวันตก จดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ ปากตะวันออก เส้นตรง

ที่ลากจากจุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๒๐ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑
 ไปทางทิศใต้และทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ เป็นระยะ ๒,๔๖๐ เมตร

๓.๑๐ ด้านเหนือ จดแนวเขตผังเมืองรวมด้านเหนือ ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างจังหวัดพิษณุโลกกับจังหวัดอุตรดิตถ์

ด้านตะวันออก จดแม่น้ำน่าน ฝั่งตะวันตก

ด้านใต้ จดเส้นขนานระยะ ๑,๐๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ (ตอนเลีย้งเมือง) คลองชลประทานโครงการพลาญชุมพล ฝั่งตะวันออก ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๐๔ พากตะวันออก และคลองวังมะขาม ฝั่งเหนือ

ด้านตะวันตก จดแนวเขตผังเมืองรวมด้านตะวันตก ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างจังหวัดพิษณุโลกกับจังหวัดอุตรดิตถ์

๓.๑๑ ด้านเหนือ จดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๑๐ พากใต้

ด้านตะวันออก จดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ พากตะวันตก

ด้านใต้ จดเส้นขนานระยะ ๕๐๐ เมตร กับศูนย์กลางถนนวัดโบสถ์ - หอกลอง และถนนวัดโบสถ์ - หอกลอง พากเหนือ

ด้านตะวันตก จดเส้นตรงที่ลากจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๑๐ พากใต้ ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๑๐ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๑๐ เป็นระยะ ๔,๐๖๐ เมตร ไปทางทิศใต้ จนบรรจบกับถนนวัดโบสถ์ - หอกลอง พากเหนือ ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางรถไฟสายเหนือ ตัดกับถนนวัดโบสถ์ - หอกลอง ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตามแนวถนนวัดโบสถ์ - หอกลอง เป็นระยะ ๖,๖๓๐ เมตร

๓.๑๒ ด้านเหนือ จดเส้นตรงที่ลากจากแม่น้ำน่าน ฝั่งตะวันออก ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามแนวเขตเทศบาลตำบลวังซ้อง จนบรรจบกับเขตเทศบาลตำบลวังซ้อง หลักเขตที่ ๓ และเส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ พากตะวันตก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๐๙ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ เป็นระยะ ๔๔๐ เมตร

ด้านตะวันออก จดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ พากตะวันตก และทางรถไฟสายเหนือ พากตะวันตก

ด้านใต้ จดเส้นตรงที่ลากจากทางรถไฟสายเหนือ พากตะวันตก ไปทางทิศตะวันตก บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ พากตะวันออก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๑๐ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ เป็นระยะ ๑,๐๖๐ เมตร ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ พากตะวันออก และเส้นตรงที่ลากจากแม่น้ำน่าน ฝั่งตะวันออก ไปทางทิศตะวันออก บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ พากตะวันตก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดิน

หมายเลข ๑๓๑๐ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ เป็นระยะ ๒,๙๒๐ เมตร

ด้านตะวันตก จดแม่น้ำน่าน ฝั่งตะวันออก

๓.๑๓ ด้านเหนือ จดเส้นตรงที่ลากจากแม่น้ำน่าน ฝั่งตะวันออก ไปทางทิศตะวันออก บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ ปากตะวันตก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๑๓๑๐ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามแนว ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ เป็นระยะ ๔,๓๕๐ เมตร และเส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๑๒๗๕ ปากตะวันออก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๑๐ บรรจบกับ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ เป็นระยะ ๒,๘๕๐ เมตร

ด้านตะวันออก จดทางรถไฟสายเหนือ ปากตะวันตก แม่น้ำแควน้อย ฝั่งตะวันตก ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘๖ ปากใต้ และทางหลวงชนบท พล. ๔๐๐๓ ปากตะวันตก

ด้านใต้ จดเส้นขนานระยะ ๑,๐๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๑๒ (ตอนเลี้ยงเมือง)

ด้านตะวันตก จดแม่น้ำน่าน ฝั่งตะวันออก

ทั้งนี้ ยกเว้นบริเวณหมายเลข ๒ ที่กำหนดไว้เป็นสีม่วง

๓.๑๔ ด้านเหนือ จดแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเขากระยาง

ด้านตะวันออก จดแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเขากระยาง

ด้านใต้ จดแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเขากระยาง

ด้านตะวันตก จดแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเขากระยาง

๓.๑๕ ด้านเหนือ จดถนนวัดโบสถ์ - หอกลอง ปากใต้ และเส้นตรงที่ลากจาก จุดซึ่งอยู่ห่างจากถนนวัดโบสถ์ - หอกลอง บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ตามแนวถนนวัดโบสถ์ - หอกลอง เป็นระยะ ๔,๑๑๐ เมตร ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ บรรจบกับ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘๖ ปากเหนือ ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘๖ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘๖ เป็นระยะ ๓,๙๓๐ เมตร และเส้นตรงที่ลากจากจุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘๖ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘๖ เป็นระยะ ๓,๙๓๐ เมตร ไปทางทิศตะวันออก จนบรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ ปากตะวันตก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๒๐ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ ไปทางทิศใต้และทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ เป็นระยะ ๒,๔๖๐ เมตร

ด้านตะวันออก จดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ ปากตะวันตก

ด้านใต้	จดเส้นขนานระยะ ๑,๐๐๐ เมตร กับศูนย์กกลางทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๑๒ (ตอนเฉียงเมือง)	
ด้านตะวันตก	จดทางหลวงชนบท พ.ล. ๔๐๐๓ ฟากตะวันออก และแม่น้ำแควน้อย
ฝั่งตะวันออก	
๓.๑๖ ด้านเหนือ	จดแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเขากระยาง และถนนทรัพย์ไพรวัลย์ -
วัดลานหญ้า ฟากตะวันตก	
ด้านตะวันออก	จดแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าลำน้ำเข็ก ทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๑๒ ฟากใต้ และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑๓ ฟากตะวันตก	
ด้านใต้	จดแนวเขตอุทยานแห่งชาติ ท่งแสงหลวง และแนวเขต
ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าลุ่มน้ำวังทองฝั่งซ้าย	
ด้านตะวันตก	จดค่ายสฤทธิเสนา ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ ฟากใต้
และแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าลุ่มน้ำวังทองฝั่งขวา	
ทั้งนี้ ยกเว้นบริเวณหมายเลข ๑.๖ ที่กำหนดไว้เป็นสีชมพู	
๓.๑๗ ด้านเหนือ	จดแนวเขตผังเมืองรวมด้านตะวันตก ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตการปกครอง
ระหว่างจังหวัดพิษณุโลกกับจังหวัดสุโขทัย เส้นขนานระยะ ๑,๗๔๐ เมตร กับกึ่งกลางแม่น้ำยม เส้นตรง	
ที่ลากต่อจากเส้นขนานระยะ ๑,๗๔๐ เมตร กับกึ่งกลางแม่น้ำยม ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากแนวเขตผังเมืองรวม	
ด้านตะวันตก ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างจังหวัดพิษณุโลกกับจังหวัดสุโขทัย ไปทางทิศตะวันออก	
เฉียงใต้ เป็นระยะ ๘,๘๐๐ เมตร ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ บรรจบกับเส้นขนานระยะ ๒,๑๐๐ เมตร	
กับกึ่งกลางแม่น้ำยม ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากแนวเขตผังเมืองรวมด้านตะวันตก ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตการปกครอง	
ระหว่างจังหวัดพิษณุโลกกับจังหวัดสุโขทัย ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ เป็นระยะ ๗,๖๐๐ เมตร	
และเส้นขนานระยะ ๒,๑๐๐ เมตร กับกึ่งกลางแม่น้ำยม	
ด้านตะวันออก	จดคลองเมฆ ฝั่งตะวันตก คลองบางแก้ว ฝั่งตะวันตก และ
คลองส่งน้ำ ฝั่งตะวันตก	
ด้านใต้	จดเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างตำบลท่านางงามกับตำบลบางระกำ
ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๖๕ ฟากเหนือ แม่น้ำยม ฝั่งตะวันออกและฝั่งเหนือ เส้นขนานระยะ	
๑,๐๕๐ เมตร กับศูนย์กกลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๖๕ และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๙๓	
ฟากเหนือ	
ด้านตะวันตก	จดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๙๓ ฟากตะวันออกและ
ฟากเหนือ	
๓.๑๘ ด้านเหนือ	จดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ ฟากใต้
ด้านตะวันออก	จดค่ายสฤทธิเสนา และแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าลุ่มน้ำวังทอง
ฝั่งซ้าย	

ด้านใต้ จดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๙๕ ปากตะวันออกและ
ปากเหนือ

ด้านตะวันตก จดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ ปากตะวันออก แม่น้ำวังทอง
ฝั่งตะวันออก และเส้นตรงที่ลากจากจุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ บรรจบกับ
ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒
เป็นระยะ ๒,๑๙๐ เมตร ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ จนบรรจบกับแม่น้ำวังทอง ฝั่งเหนือ ที่จุดซึ่ง
อยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ ตัดกับแม่น้ำวังทอง ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตามแนว
แม่น้ำวังทอง เป็นระยะ ๓,๐๒๐ เมตร

๓.๑๙ ด้านเหนือ จดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๙๓ ปากใต้

ด้านตะวันออก จดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๙๓ ปากตะวันตก

ด้านใต้ จดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๖๕ ปากเหนือ

ด้านตะวันตก จดแนวเขตผังเมืองรวมด้านตะวันตก ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตการปกครอง
ระหว่างจังหวัดพิษณุโลกกับจังหวัดกำแพงเพชร และเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างจังหวัดพิษณุโลกกับ
จังหวัดสุโขทัย

๓.๒๐ ด้านเหนือ จดเส้นขนานระยะ ๑,๐๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๑๒ (ตอนเลี้ยงเมือง) เส้นขนานระยะ ๕๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงท้องถิ่น พล. ๓๐๐๑
แม่น้ำวังทอง ฝั่งเหนือและฝั่งตะวันตก ทางหลวงท้องถิ่น พล. ๓๐๐๑ ปากเหนือ เส้นขนานระยะ
๕๐๐ เมตร กับศูนย์กลางถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ คลองร้องไผ่โพน ฝั่งตะวันตก เส้นตั้งฉากกับ
ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ ปากใต้ ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ (ตอนเลี้ยงเมือง)
บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตามแนวทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๑๒ เป็นระยะ ๑,๐๐๐ เมตร ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ บรรจบกับคลองร้องไผ่โพน
ฝั่งตะวันตก ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ ปากใต้ เส้นตรงที่ลากจากจุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๑๑ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือตามแนว
ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ เป็นระยะ ๓,๐๔๐ เมตร ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ จนบรรจบกับ
แม่น้ำวังทอง ฝั่งตะวันตก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ ตัดกับแม่น้ำวังทอง
ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ตามแนวแม่น้ำวังทอง เป็นระยะ ๖,๙๙๐ เมตร

ด้านตะวันออก จดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ ปากตะวันตก เส้นตั้งฉากกับ
ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ ปากตะวันตก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๙๕
บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ ไปทางทิศใต้ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑
เป็นระยะ ๔,๙๓๕ เมตร เส้นขนานระยะ ๓๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑
เส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ ปากตะวันตก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๑๒๙๕ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ ไปทางทิศใต้ตามแนวทางหลวงแผ่นดิน

หมายเลข ๑๑ เป็นระยะ ๕,๗๓๕ เมตร เส้นตรงที่ลากจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ ฟากตะวันตก ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ จนบรรจบกับเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างอำเภอวังทองกับ อำเภอบางกระทุ่ม เส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างตำบลนครป่าหมากกับตำบลวัดตายม เส้นแบ่งเขตการปกครอง ระหว่างตำบลนครป่าหมากกับตำบลเนินกุ่ม และเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างตำบลไผ่ล้อมกับตำบลเนินกุ่ม

ด้านใต้

จุดแนวเขตผังเมืองรวมด้านใต้ ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตการปกครอง

ระหว่างจังหวัดพิษณุโลกกับจังหวัดพิจิตร

ด้านตะวันตก

จุดหนองขาว ทางรถไฟสายเหนือ ฟากตะวันออก เขตเทศบาล

ตำบลบางกระทุ่ม ระหว่างหลักเขตที่ ๑ กับหลักเขตที่ ๒ เขตเทศบาลตำบลบางกระทุ่ม ระหว่าง หลักเขตที่ ๒ กับหลักเขตที่ ๓ เส้นขนานระยะ ๒๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๔ เส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๔ ฟากใต้ ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๔ (ตอนเลี้ยงเมือง) บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๔ ไปทางทิศตะวันออกตามแนวทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๑๑๑๔ เป็นระยะ ๑,๑๙๕ เมตร เส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๔ ฟากเหนือ ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๔ (ตอนเลี้ยงเมือง) บรรจบกับทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๑๑๑๔ ไปทางทิศตะวันออกตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๔ เป็นระยะ ๑,๑๙๕ เมตร เส้นขนานระยะ ๕๙๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๔ เส้นขนานระยะ ๒๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๔ (ตอนเลี้ยงเมือง) เส้นขนานระยะ ๗๕๐ เมตร กับเขตเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ระหว่างหลักเขตที่ ๕ กับหลักเขตที่ ๖ เส้นขนานระยะ ๙๕๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๖๓ และเส้นขนานระยะ ๑,๐๓๐ เมตร กับเขตเทศบาล ตำบลบ้านใหม่ ระหว่างหลักเขตที่ ๒ กับหลักเขตที่ ๓

๓.๒๑ ด้านเหนือ

จุดเส้นตรงที่ลากจากจุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดิน

หมายเลข ๑๐๖๕ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๘๑ ไปทางทิศใต้ตามแนวทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๑๒๘๑ เป็นระยะ ๑,๑๔๐ เมตร ไปทางทิศตะวันออก บรรจบกับคลองตะเฒ่า ฝั่งตะวันตก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากคลองตะเฒ่าบรรจบกับแม่น้ำยม ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้และทิศตะวันตกเฉียงใต้ ตามแนวคลองตะเฒ่า เป็นระยะ ๔,๕๒๐ เมตร คลองตะเฒ่า ฝั่งตะวันออก และแม่น้ำยม ฝั่งใต้

ด้านตะวันออก

จุดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๗ ฟากตะวันตก

ด้านใต้

จุดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๘๑ ฟากเหนือ

ด้านตะวันตก

จุดเส้นตรงที่ลากจากเขตเทศบาลตำบลปลักแรด หลักเขตที่ ๓

ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ จนบรรจบกับเขตเทศบาลตำบลปลักแรด หลักเขตที่ ๒ บึงระมาน และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๘๑ ฟากตะวันออก

๓.๒๒ ด้านเหนือ

จุดเส้นขนานระยะ ๑,๐๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดิน

หมายเลข ๑๒ (ตอนเลี้ยงเมือง)

ด้านตะวันออก

จุดทางรถไฟสายเหนือ ฟากตะวันตก

ด้านใต้ จดเส้นตรงที่ลากจากจุดซึ่งอยู่ห่างจากแม่น้ำน่าน บรรจบกับ เขตเทศบาลตำบลบ้านใหม่ หลักเขตที่ ๑ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือตามแนวแม่น้ำน่าน เป็นระยะ ๑,๑๐๐ เมตร ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ จนบรรจบกับเส้นขนานระยะ ๙๕๐ เมตร กับศูนย์กลาง ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๖๓

ด้านตะวันตก จดแม่น้ำน่าน ฝั่งตะวันออก

๓.๒๓ ด้านเหนือ จดเส้นขนานระยะ ๓,๐๖๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๑๑๗

ด้านตะวันออก จดแม่น้ำน่าน ฝั่งตะวันตก เส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๑๐๖๓ พากตะวันออกและพากตะวันตก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากเขตเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ระหว่างหลักเขตที่ ๕ และหลักเขตที่ ๖ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๖๓ เป็นระยะ ๗๕๐ เมตร ทางรถไฟสายเหนือ พากตะวันตก เส้นขนานระยะ ๒๐๐ เมตร กับศูนย์กลาง ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๔ (ตอนเลี้ยงเมือง) เส้นตรงที่ลากจากเส้นขนานระยะ ๒๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๔ (ตอนเลี้ยงเมือง) ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ บรรจบกับ เขตเทศบาลตำบลบางกระทุ่ม หลักเขตที่ ๔ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามแนวเขตเทศบาลตำบลบางกระทุ่ม จนบรรจบกับเขตเทศบาลตำบลบางกระทุ่ม หลักเขตที่ ๓ เขตเทศบาลตำบลบางกระทุ่ม ระหว่าง หลักเขตที่ ๒ และหลักเขตที่ ๓ และหนองขาว

ด้านใต้ จดแนวเขตผังเมืองรวมด้านใต้ ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตการปกครอง ระหว่างจังหวัดพิษณุโลกกับจังหวัดพิจิตร

ด้านตะวันตก จดคลองส่งน้ำสายใหญ่ ฝั่งขวา ฝั่งตะวันตก

๓.๒๔ ด้านเหนือ จดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๖๕ พากใต้ เส้นขนานระยะ ๑,๑๔๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๘๑ และเส้นขนานระยะ ๑,๐๕๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๖๕

ด้านตะวันออก จดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๘๑ พากตะวันตก เส้นตั้งฉากกับ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๘๑ พากตะวันตก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากเขตเทศบาลตำบลปลักแรด ระหว่างหลักเขตที่ ๑ และหลักเขตที่ ๒ ไปทางทิศเหนือตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๘๑ เป็นระยะ ๑,๓๘๐ เมตร เส้นขนานระยะ ๕๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๘๑ เส้นตรงที่ลากจากเส้นขนานระยะ ๕๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๘๑ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ตามแนวเขตเทศบาลตำบลปลักแรด จนบรรจบกับเขตเทศบาลตำบลปลักแรด หลักเขตที่ ๑ เส้นตรงที่ลากจากเขตเทศบาลตำบลปลักแรด หลักเขตที่ ๑ ไปทางทิศใต้ตามแนว เขตเทศบาลตำบลปลักแรด จนบรรจบกับเขตเทศบาลตำบลปลักแรด หลักเขตที่ ๔ เส้นตรงที่ลากจาก เขตเทศบาลตำบลปลักแรด หลักเขตที่ ๔ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามแนวเขตเทศบาลตำบลปลักแรด จนบรรจบกับเขตเทศบาลตำบลปลักแรด หลักเขตที่ ๓ และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๗ พากตะวันตก

ด้านใต้ จดแนวเขตผังเมืองรวมด้านใต้ ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างจังหวัดพิษณุโลกกับจังหวัดพิจิตร และเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างจังหวัดพิษณุโลกกับจังหวัดกำแพงเพชร

ด้านตะวันตก จดแนวเขตผังเมืองรวมด้านตะวันตก ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างจังหวัดพิษณุโลกกับจังหวัดกำแพงเพชร

ทั้งนี้ ยกเว้นบริเวณหมายเลข ๘.๔ ที่กำหนดไว้เป็นสีฟ้า

๓.๒๕ ด้านเหนือ จดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๙๕ ปากใต้

ด้านตะวันออก จดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๙๕ ปากตะวันตก

ด้านใต้ จดแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าลุ่มน้ำวังทองฝั่งซ้าย และแนวเขตผังเมืองรวมด้านใต้ ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างจังหวัดพิษณุโลกกับจังหวัดพิจิตร

ด้านตะวันตก จดเส้นขนานระยะ ๒,๖๔๐ เมตร กับเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างอำเภอวังทองกับอำเภอบางกระทุ่ม ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ ปากตะวันออก เส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ ปากตะวันออก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๙๕ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ ไปทางทิศใต้ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ เป็นระยะ ๕,๗๓๕ เมตร เส้นขนานระยะ ๓๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ และเส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ ปากตะวันออก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๙๕ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ ไปทางทิศใต้ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ เป็นระยะ ๔,๙๓๕ เมตร

ทั้งนี้ ยกเว้นบริเวณหมายเลข ๕.๑๒ ที่กำหนดไว้เป็นสีเขียวมีกรอบและเส้นทแยงสีน้ำตาล

๓.๒๖ ด้านเหนือ จดแม่น้ำยม ฝั่งใต้

ด้านตะวันออก จดแม่น้ำยม ฝั่งตะวันตก และแนวเขตผังเมืองรวมด้านใต้ ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างจังหวัดพิษณุโลกกับจังหวัดพิจิตร

ด้านใต้ จดแนวเขตผังเมืองรวมด้านใต้ ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างจังหวัดพิษณุโลกกับจังหวัดพิจิตร

ด้านตะวันตก จดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๗ ปากตะวันออก

๓.๒๗ ด้านเหนือ จดเส้นตรงที่ลากจากแนวเขตผังเมืองรวมด้านใต้ ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างจังหวัดพิษณุโลกกับจังหวัดพิจิตร และเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างอำเภอวังทองกับอำเภอนิคมบราวง ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ระยะประมาณ ๑,๙๐๐ เมตร บรรจบกับเส้นตรงที่ลากจากเส้นขนานระยะ ๑,๗๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๕ ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๙๕ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ตามแนวเส้นขนาน

ระยะ ๑,๗๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๕ เป็นระยะ ๕,๐๐๐ เมตร ไปทางทิศเหนือ เป็นระยะ ๓,๔๐๐ เมตร และเส้นขนานระยะ ๑,๗๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๕

ด้านตะวันออก จุดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๙๕ ปากตะวันตก เส้นขนานระยะ ๑,๓๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๕ เส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๕ ปากเหนือและปากใต้ ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๙๕ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๕ ไปทางทิศตะวันตกตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๕ เป็นระยะ ๓,๐๐๐ เมตร

ด้านใต้ จุดเส้นขนานระยะ ๑,๑๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๕

ด้านตะวันตก จุดแนวเขตผังเมืองรวมด้านใต้ ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างจังหวัดพิษณุโลกกับจังหวัดพิจิตร

๔. ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๔.๑ ถึงหมายเลข ๔.๖ ที่กำหนดไว้เป็นสี่เหลี่ยมรอบและเส้นทแยงสี่เหลี่ยม ให้เป็นที่ดินประเภทอนุรักษ์ชนบทและเกษตรกรรม มีรายการดังต่อไปนี้

๔.๑ ด้านเหนือ จุดเส้นตรงที่ลากจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ ปากตะวันออก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๐๙ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ เป็นระยะ ๔,๔๑๐ เมตร ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๐๙ ปากตะวันตก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๐๙ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๐๙ เป็นระยะ ๖,๑๘๐ เมตร

ด้านตะวันออก จุดเส้นตรงที่ลากจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๐๙ ปากตะวันออก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๐๙ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๐๙ เป็นระยะ ๖,๑๘๐ เมตร ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๑๐ ปากเหนือ ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๑๐ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๑๐ เป็นระยะ ๔,๐๖๐ เมตร ไปทางทิศใต้ จนบรรจบกับถนนวัดโบสถ์ - หอกลอง ปากเหนือ ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากถนนวัดโบสถ์ - หอกลอง ตัดกับทางรถไฟสายเหนือ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตามแนวถนนวัดโบสถ์ - หอกลอง เป็นระยะ ๖,๖๓๐ เมตร

ด้านใต้ จุดถนนวัดโบสถ์ - หอกลอง ปากเหนือ

ด้านตะวันตก จุดทางรถไฟสายเหนือ ปากตะวันออก เส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ ปากตะวันออก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๑๐ บรรจบกับ

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ เป็นระยะ ๒,๘๕๐ เมตร ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ บรรจบกับเส้นทางนาระยะ ๑,๓๕๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ เส้นทางนาระยะ ๑,๓๕๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๑๐ พากใต้ คลองโปรงนก ฝั่งตะวันออก คลองส่งน้ำชลประทาน พากเหนือ ทางรถไฟสายเหนือ พากตะวันออก ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ พากตะวันออก เส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ พากตะวันออก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจาก ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๐๙ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ เป็นระยะ ๔๔๐ เมตร เส้นทางนาระยะ ๑,๐๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ เส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ พากตะวันออก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๐๙ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ เป็นระยะ ๑,๙๗๐ เมตร และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ พากตะวันออก

ทั้งนี้ ยกเว้นบริเวณหมายเลข ๘.๓ ที่กำหนดไว้เป็นสีฟ้า

๔.๒ ด้านเหนือ จุดแม่น้ำน่าน ฝั่งใต้ และเส้นตรงที่ลากจากแม่น้ำน่าน ฝั่งตะวันออก ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามแนวซอยวัดพรหมพิราม จนบรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ พากตะวันตก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๑๐ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ เป็นระยะ ๒,๘๕๐ เมตร

ด้านตะวันออก จุดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ พากตะวันตก

ด้านใต้ จุดเส้นตรงที่ลากจากจุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๑๐ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ เป็นระยะ ๔,๓๕๐ เมตร ไปทางทิศตะวันตก จนบรรจบกับแม่น้ำน่าน ฝั่งตะวันออก

ด้านตะวันตก จุดแม่น้ำน่าน ฝั่งตะวันออก

๔.๓ ด้านเหนือ จุดแนวเขตผังเมืองรวมด้านตะวันตก ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างจังหวัดพิษณุโลกกับจังหวัดสุโขทัย

ด้านตะวันออก จุดเส้นทางนาระยะ ๒,๑๐๐ เมตร กับกึ่งกลางแม่น้ำยม

ด้านใต้ จุดเส้นตรงที่ลากต่อจากเส้นทางนาระยะ ๒,๑๐๐ เมตร กับกึ่งกลางแม่น้ำยม ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากแนวเขตผังเมืองรวมด้านตะวันตก ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างจังหวัดพิษณุโลกกับจังหวัดสุโขทัย ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามแนวเส้นทางนาระยะ ๒,๑๐๐ เมตร กับกึ่งกลางแม่น้ำยม เป็นระยะ ๗,๖๐๐ เมตร ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ จนบรรจบกับเส้นทางนาระยะ ๑,๗๔๐ เมตร กับกึ่งกลางแม่น้ำยม ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากแนวเขตผังเมืองรวมด้านตะวันตก ซึ่งเป็น

เส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างจังหวัดพิษณุโลกกับจังหวัดสุโขทัย ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามแนวเส้นขนานระยะ ๘,๘๐๐ เมตร กับกึ่งกลางแม่น้ำยม เป็นระยะ ๘,๘๐๐ เมตร

ด้านตะวันตก	จุดเส้นขนานระยะ ๑,๗๔๐ เมตร กับกึ่งกลางแม่น้ำยม
๔.๔ ด้านเหนือ	จุดเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างตำบลบางระกำกับตำบลท่านางงาม
ด้านตะวันออก	จุดคลองบางแก้ว ฝั่งตะวันตก และคลองระบายน้ำ ฝั่งตะวันตก
ด้านใต้	จุดแม่น้ำยม ฝั่งเหนือ
ด้านตะวันตก	จุดแม่น้ำยม ฝั่งตะวันออก

๔.๕ ด้านเหนือ จุดเส้นตรงที่ลากต่อจากเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างตำบลวัดตายมกับตำบลนครป่าหมาก ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นระยะ ๒,๖๔๐ เมตร จนบรรจบกับเส้นขนานระยะ ๒,๖๔๐ เมตร กับเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างอำเภอวังทองกับอำเภอบางกระทุ่ม

ด้านตะวันออก จุดเส้นขนานระยะ ๒,๖๔๐ เมตร กับเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างอำเภอวังทองกับอำเภอบางกระทุ่ม

ด้านใต้	จุดคลองสารภี ฝั่งเหนือ
ด้านตะวันตก	จุดเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างอำเภอวังทองกับอำเภอบางกระทุ่ม

๔.๖ ด้านเหนือ จุดเส้นตรงที่ลากต่อจากเส้นขนานระยะ ๕๐๐ เมตร กับกึ่งกลางแม่น้ำวังทอง ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๔ ตัดกับแม่น้ำวังทอง ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตามแนวแม่น้ำวังทอง เป็นระยะ ๒,๔๖๐ เมตร ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ จนบรรจบกับเส้นขนานระยะ ๑,๐๔๕ เมตร กับกึ่งกลางแม่น้ำวังทอง

ด้านตะวันออก จุดเส้นขนานระยะ ๑,๐๔๕ เมตร กับกึ่งกลางแม่น้ำวังทอง

ด้านใต้ จุดเส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๒๑ พากตะวันออก และพากตะวันตก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๒๑ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๔ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้และทิศตะวันตกเฉียงใต้ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๒๑ เป็นระยะ ๓,๔๔๐ เมตร

ด้านตะวันตก	จุดเส้นขนานระยะ ๕๐๐ เมตร กับกึ่งกลางแม่น้ำวังทอง

๕. ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๕.๑ ถึงหมายเลข ๕.๑๒ ที่กำหนดไว้เป็นสีเขียวมีกรอบและเส้นทแยงสีน้ำตาล ให้เป็นที่ดินประเภทปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม มีรายการดังต่อไปนี้

- ๕.๑ เขตปฏิรูปที่ดิน ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าดงดินตง
- ๕.๒ เขตปฏิรูปที่ดิน ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าสองฝั่งลำน้ำแควน้อย
- ๕.๓ เขตปฏิรูปที่ดิน ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าสองฝั่งลำน้ำแควน้อยและเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าสวนเมี่ยง
- ๕.๔ เขตปฏิรูปที่ดิน ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าสวนเมี่ยง

- ๕.๕ เขตปฏิรูปที่ดิน ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าสองฝั่งลำน้ำแควน้อย
 ๕.๖ เขตปฏิรูปที่ดิน ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าสองฝั่งลำน้ำแควน้อย
 ๕.๗ เขตปฏิรูปที่ดิน ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าสองฝั่งลำน้ำแควน้อย
 ๕.๘ เขตปฏิรูปที่ดิน ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าสวนเมี่ยง
 ๕.๙ เขตปฏิรูปที่ดิน ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าสองฝั่งลำน้ำแควน้อย
 ๕.๑๐ เขตปฏิรูปที่ดิน ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าสองฝั่งลำน้ำแควน้อย
 ๕.๑๑ เขตปฏิรูปที่ดิน ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าสองฝั่งลำน้ำแควน้อย
 ๕.๑๒ เขตปฏิรูปที่ดิน ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าลุ่มน้ำวังทอง ฝั่งซ้าย

๖. ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๖.๑ และหมายเลข ๖.๒ ที่กำหนดไว้เป็นสีเขียวมีกรอบและเส้นทแยงสีฟ้า ให้เป็นที่ดินประเภทจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๖.๑ ด้านเหนือ จดคลองวังมะขาม ฝั่งใต้

ด้านตะวันออก จดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๐๔ ฟากตะวันตก และ
 คลองชลประทานโครงการพลาญชุมพล ฝั่งตะวันตก

ด้านใต้ จดเส้นขนานระยะ ๑,๐๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดิน
 หมายเลข ๑๒ (ตอนเลี้ยงเมือง) คลองส่งน้ำสายใหญ่ ฝั่งขวา ฝั่งตะวันตก คลองส่งน้ำสาย ๙ ฝั่งขวา
 และเส้นขนานระยะ ๒,๐๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๗

ด้านตะวันตก จดคลองเมฆ ฝั่งตะวันออก แนวเขตผังเมืองรวมด้านตะวันตก
 ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างจังหวัดพิษณุโลกกับจังหวัดสุโขทัย และคลองบางแก้ว ฝั่งตะวันออก

๖.๒ ด้านเหนือ จดคลองระบายน้ำ ฝั่งใต้ และเส้นขนานระยะ ๑,๐๐๐ เมตร
 กับกึ่งกลางคลองส่งน้ำสาย ๑๑ ฝั่งขวา

ด้านตะวันออก จดคลองส่งน้ำสายใหญ่ ฝั่งขวา ฝั่งตะวันตก

ด้านใต้ จดแนวเขตผังเมืองรวมด้านใต้ ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตการปกครอง
 ระหว่างจังหวัดพิษณุโลกกับจังหวัดพิจิตร

ด้านตะวันตก จดแม่น้ำยม ฝั่งตะวันออก

๗. ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๗.๑ ถึงหมายเลข ๗.๑๙ ที่กำหนดไว้เป็นสีเขียวอ่อนมีเส้นทแยงสีขาว
 ให้เป็นที่ดินประเภทอนุรักษ์ป่าไม้ มีรายการดังต่อไปนี้

๗.๑ อุทยานแห่งชาติ ภูสอยดาว และป่าสงวนแห่งชาติ ป่าน้ำภาคและป่าลำน้ำแควน้อย
 ฝั่งซ้าย

๗.๒ ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าน้ำภาคฝั่งขวา

- ๗.๓ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ป่าภูเมี่ยงและภูทอง
- ๗.๔ ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าดงตีนตก
- ๗.๕ ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าโป่งแค
- ๗.๖ ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าน้ำภาคน้อย
- ๗.๗ ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองตรอนฝั่งซ้าย
- ๗.๘ ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าสองฝั่งลำน้ำแควน้อย
- ๗.๙ ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าแดงและป่าชาติตระการ
- ๗.๑๐ ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าสวนเมี่ยง
- ๗.๑๑ อุทยานแห่งชาติ ป่าแดงและป่าชาติตระการ
- ๗.๑๒ ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเนินเพิ่ม
- ๗.๑๓ ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเขากระยาง
- ๗.๑๔ ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าลุ่มน้ำวังทองฝั่งขวา
- ๗.๑๕ อุทยานแห่งชาติ ภูหินร่องกล้า
- ๗.๑๖ อุทยานแห่งชาติ ทุ่งแสลงหลวง
- ๗.๑๗ ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าแม่น้ำเข็ก
- ๗.๑๘ ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าลุ่มน้ำวังทองฝั่งซ้าย
- ๗.๑๙ ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าลุ่มน้ำวังทองฝั่งซ้าย

๘. ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๘.๑ ถึงหมายเลข ๘.๖ ที่กำหนดไว้เป็นสีฟ้า ให้เป็นที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม มีรายการดังต่อไปนี้

- ๘.๑ บึงปลาเนา
- ๘.๒ เขื่อนแควน้อยบำรุงแดน
- ๘.๓ หนองระหาน
- ๘.๔ บึงตะเครง
- ๘.๕ บึงระมาน
- ๘.๖ หนองขาว

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่สมควรกำหนดให้ใช้บังคับผังเมืองรวมในท้องที่จังหวัดพิษณุโลก เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา และการดำรงรักษาเมืองและบริเวณที่เกี่ยวข้องหรือชนบท ในด้านการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน การคมนาคมและการขนส่ง การสาธารณสุขปโภค บริการสาธารณะ และสภาพแวดล้อม ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการผังเมือง และโดยที่มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการผังเมือง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติว่า การใช้บังคับผังเมืองรวมให้กระทำโดยกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้